

та еѣ е промѣнлаа; а за да еѣ извѣстижить такыва спѣткы добро бы было да еѣ забѣлѣжка въ писмо-то, че приносваніе-то става подхъ изгласіе ако стоковы-ти не еѣ продадуть до получніе отговоръ на писмо-то.

Колко-то за изчиненіе-то на тыа писма употреблаваеѣ вичко что казахме и за окръжны-ты писма. Изъ изчиненіе-то имъ става трудно, зачто-то оный, кой-то пише трѣбва да знае какъ да еѣ изражава въ такыва умоленіа и това е дѣло весьма трудно. Най-паче трѣбва да извѣтѣва отъ тѣжкы ласкателства, конто и писмописецѣ уничижлвать и читателю причинявать досадъ.

Украшеніе-то и сладкость въ изговора на такыва писма е прѣвимушество, зачто-то така еѣ покрыва вѣско иѣчто, кое-то може да докара досадъ.

Отъ това естество еѣ и писма-та, конто ипраша иѣкой най-напрѣдъ кзмъ иѣкое тръговико заведніе за да поиска иѣчто, или даде иѣкое поржченіе (комисіонъ); въ такыва писма трѣбва да еѣ упоманувать имена-та на оныа тръговци спорадъ захваленіе-то отъ конто, велъ е дръзновеніе и честь да познае заведніе-то кзмъ кое-то пише. Това упомануваніе е еще нуждено за да може тръговецъ-тъ, кзмъ кого-то еѣ пише, да получи извѣстіа за характера и достоинство-то за плащаніе что има оный, кой-то бѣ писалъ, и да еѣ поведе занапрѣдъ за да има или иѣ сношеніа съ него; а тръговци-ти, конто еѣ познати за достоинство-то на плащаніе-то си не употреблавать такыва упомануваніа, и оставать свободны оныа, кзмъ конто пишеть да попытать и да еѣ извѣстать отъ гдѣ-то желаетъ какво е Тѣхно Господство.

III. ПОРЖЧЕНІА (КОМИСИОНИ).

§. 664. Поржченіа. — Кога-то дава иѣкой поржченіе за купило на иѣкоыъ стокъ, трѣбва да спрѣдѣлава точно каче-